

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 70/21
Λουξεμβούργο, 29 Απριλίου 2021

Αποφάσεις στις υποθέσεις
C-47/20 F. κατά Stadt Karlsruhe και C-56/20 AR κατά Stadt Pforzheim

Ένα κράτος μέλος μπορεί να αρνηθεί να αναγνωρίσει άδεια οδήγησης που απλώς ανανεώθηκε σε άλλο κράτος μέλος, αφού το πρώτο κράτος μέλος απαγόρευσε στον κάτοχο της άδειας να οδηγεί στο έδαφός του

Αντιθέτως, δεν μπορεί να προβεί στην αναγραφή, επί του σώματος της άδειας οδήγησης, μνείας περί απαγόρευσης οδήγησης στο έδαφός του, καθότι η τροποποίηση αυτή εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα του κράτους μέλους της συνήθους διαμονής του κατόχου

Στην υπόθεση C-47/20, ένας Γερμανός υπήκοος (ο F.) με συνήθη διαμονή στην Ισπανία είναι κάτοχος ισπανικής άδειας οδήγησης (των κατηγοριών A και B) από το 1992. Δεδομένου ότι κατελήφθη στη Γερμανία να οδηγεί σε κατάσταση μέθης, του αφαιρέθηκε λόγω ανικανότητας προς οδήγηση το δικαίωμα να χρησιμοποιεί στο εν λόγω κράτος μέλος την άδεια αυτή. Πέραν τούτου, του απαγορεύθηκε να ζητήσει επί χρονικό διάστημα δεκατεσσάρων μηνών την έκδοση νέας άδειας οδήγησης. Κατά το διάστημα αυτό, καθώς και μετά τη λήξη του, οι ισπανικές αρχές ανανέωσαν επανειλημμένως την άδεια οδήγησης του F., χορηγώντας του νέα έγγραφα.

Μετά την παρέλευση μερικών ετών από τη λήξη του ως άνω χρονικού διαστήματος απαγόρευσης, ο F. κατέθεσε αίτηση ενώπιον του Δήμου Καρλσρούης (Γερμανία) προκειμένου να αναγνωρισθεί η ισχύς της ισπανικής άδειάς του οδήγησης. Ο Δήμος Καρλσρούης απέρριψε το αίτημα αυτό, εκτιμώντας ότι, κατά το γερμανικό δίκαιο, ο F. έπρεπε να προσκομίσει ιατρο-ψυχολογική γνωμάτευση προκειμένου να αρθούν οι όποιες αμφιβολίες όσον αφορά την ικανότητά του να οδηγεί. Συγκεκριμένα, δεν είχε αποκτήσει στην Ισπανία νέα άδεια οδήγησης, της οποίας η ισχύς θα έπρεπε να αναγνωρισθεί σύμφωνα με την οδηγία για την άδεια οδήγησης ¹, αλλά του είχαν μόνον χορηγηθεί έγγραφα για την ανανέωση της αρχικής του άδειας.

Το Bundesverwaltungsgericht (Ομοσπονδιακό Διοικητικό Δικαστήριο, Γερμανία), επιληφθέν της διαφοράς, υπέβαλε στο Δικαστήριο προδικαστικό ερώτημα όσον αφορά το περιεχόμενο της προβλεπόμενης στην οδηγία αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των αδειών οδήγησης.

Με τη σημερινή απόφασή του επί της υποθέσεως αυτής, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επιβάλλεται και ως προς τις άδειες οδήγησης που προκύπτουν από ανανέωση, υπό την επιφύλαξη, όμως, των εξαιρέσεων τις οποίες προβλέπει η οδηγία ².

Το Δικαστήριο επισημαίνει, συναφώς, ότι ένα κράτος μέλος μπορεί να αρνηθεί να αναγνωρίσει την ισχύ άδειας οδήγησης, λόγω της παραβατικής συμπεριφοράς του κατόχου της στο έδαφός του, και να καθορίζει τους όρους τους οποίους πρέπει να πληροί ο κάτοχος για την ανάκτηση του δικαιώματος οδήγησης στο έδαφός του ³.

Αντιθέτως, αν, μετά την παρέλευση το χρονικού διαστήματος απαγόρευσης, το κράτος μέλος διαμονής χορηγήσει στον ενδιαφερόμενο νέα άδεια οδήγησης, η αναγνώριση της ισχύος της άδειας αυτής δεν μπορεί να εξαρτηθεί από την προσκόμιση ιατρο-ψυχολογικής γνωμάτευσης ⁴. Πράγματι,

¹ Οδηγία 2006/126/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για την άδεια οδήγησης (ΕΕ 2006, L 403, σ. 18).

² Απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Οκτωβρίου 2020, Kreis Heinsberg (C-112/19).

³ Απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 2015, Aykul (C-260/13)· βλ. επίσης ανακοινωθέν Τύπου αριθ. 40/15.

⁴ Αποφάσεις της 19ης Φεβρουαρίου 2009, Schwarz (C-321/07) και της 26ης Απριλίου 2012, Hofmann (C-419/10).

στην περίπτωση αυτή η ανικανότητα προς οδήγηση έχει αρθεί λόγω του ελέγχου ικανότητας που διενεργήθηκε για τη χορήγηση της νέας άδειας, δεδομένου ότι το εκδόν κράτος μέλος υποχρεούται στο πλαίσιο αυτό να ελέγξει αν ο υποψήφιος πληροί τις προβλεπόμενες στην οδηγία ελάχιστες προδιαγραφές σωματικής και διανοητικής ικανότητας για την οδήγηση.

Η απλή όμως ανανέωση άδειας οδήγησης των κατηγοριών A και B δεν μπορεί να εξομοιωθεί με τη χορήγηση νέας, δεδομένου ότι η οδηγία δεν υποχρεώνει τα κράτη μέλη να ελέγχουν, κατά την ανανέωση, αν πληρούνται οι ελάχιστες προδιαγραφές σωματικής και διανοητικής ικανότητας για την οδήγηση.

Κατά συνέπεια, το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου προτίθεται να οδηγήσει ο κάτοχος άδειας κατηγοριών A και B η οποία έχει απλώς ανανεωθεί, αφού ο κάτοχός της απώλεσε το δικαίωμα οδήγησης στο έδαφος αυτό λόγω τροχαίας παράβασης που είχε διαπράξει στο εν λόγω έδαφος, μπορεί να αρνηθεί να αναγνωρίσει την ισχύ της άδειας οδήγησης, εφόσον δεν πληρούνται οι προβλεπόμενες στο εθνικό δίκαιο προϋποθέσεις για την ανάκτηση του δικαιώματος οδήγησης στην εθνική επικράτεια. Κατ' αυτόν τον τρόπο, μπορεί να μειωθεί ο κίνδυνος πρόκλησης τροχαίου ατυχήματος. Πάντως, πρέπει να παρέχεται η δυνατότητα στον κάτοχο της άδειας οδήγησης να αποδείξει ότι κατά την ανανέωση της άδειάς του υποβλήθηκε σε έλεγχο ικανότητας οδήγησης κατόπιν του οποίου μπορεί να γίνει δεκτό ότι η ανικανότητα προς οδήγηση ήρθη με την ανανέωση της άδειας.

Αντιθέτως, με απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο την ίδια ημερομηνία σε άλλη υπόθεση, την C-56/20, υπογραμμίζει ότι **η αναγραφή στοιχείων επί της άδειας οδήγησης εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα του κράτους μέλους της συνήθους διαμονής του κατόχου της.** Ως εκ τούτου, **δεν μπορεί άλλο κράτος μέλος να προβεί στην αναγραφή, επί του σώματος της άδειας, της οποίας το υπόδειγμα έχει πλέον εναρμονιστεί υπό τη μορφή πλαστικής κάρτας, μνείας περί απαγόρευσης οδήγησης στο έδαφός του.** Έχει όμως τη δυνατότητα να απευθυνθεί στο κράτος μέλος της διαμονής προκειμένου να προβεί εκείνο στην αναγραφή της σχετικής μνείας. Επιπλέον, το κράτος μέλος της προσωρινής διαμονής έχει πάντοτε τη δυνατότητα, σε περίπτωση ελέγχου της οδικής κυκλοφορίας στο έδαφός του, να διαπιστώνει, μεταξύ άλλων και με ηλεκτρονικά μέσα, την επιβολή στον ενδιαφερόμενο τυχόν μέτρου το οποίο του στερεί το δικαίωμα οδήγησης στο έδαφός του.

Η δεύτερη αυτή υπόθεση αφορά Αυστριακό υπήκοο (τον AR), ο οποίος βάλλει ενώπιον του Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (διοικητικού εφετείου Βάδης-Βυρτεμβέργης, Γερμανία) κατά απόφασης του Δήμου Pforzheim (Γερμανία), η οποία τον υποχρεώνει να προσκομίσει την αυστριακή άδειά του οδήγησης προκειμένου να αναγραφεί επ' αυτής μνεία η οποία την καθιστά ανίσχυρη στη γερμανική επικράτεια, εντός της οποίας του είχε προηγουμένως αφαιρεθεί το δικαίωμα να οδηγεί για τον λόγο ότι κατελήφθη να οδηγεί όχημα υπό την επήρεια ναρκωτικών ουσιών.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το πλήρες κείμενο των αποφάσεων (C-47/20 και C-56/20) είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής τους

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "Europe by Satellite" ☎ (+32) 2 2964106